

BÀI VIẾT TẬP LÀM VĂN

SỐ 1 LỚP 11 ĐỀ 1

Đề bài: Đọc truyện Tấm Cám, anh (chị) suy nghĩ về cuộc đấu tranh giữa cái thiện và cái ác, giữa cái tốt và kẻ xấu trong xã hội xưa và nay?

Dàn ý:

1. Mở bài

- Truyện cổ tích là nơi mà người Việt xưa gửi gắm những ước mơ khát vọng của mình trong cuộc sống.

- Một trong rất nhiều ước mơ mà người xưa mong muốn là thiện thắng ác, tốt thắng xấu.

Tấm Cám là truyện cổ tích tiêu biểu cho khát vọng ấy.

- Cuộc đấu tranh giữa thiện và ác, tốt và xấu không chỉ nóng bỏng trong cổ tích mà ngày nay vẫn còn nguyên giá trị của nó. Nghĩa là không chỉ xưa, mà ngay cả nay, con người chân chính luôn vươn tới khát vọng ấy.

2. Thân bài

a) Cuộc đấu tranh giữa thiện và ác, tốt và xấu trong tác phẩm “Tấm Cám”.

+ Hoàn cảnh của Tấm: Mồ côi mẹ, cha mất sớm, ở mẹ con Cám, bị mẹ con Cám tìm mọi cách hãm hại.

+ Sự độc ác của mẹ con Cám:

- Khi Tấm còn ở chung với mẹ con Cám: Tước đoạt mọi quyền lợi cả về vật chất lẫn tinh thần của Tấm.

- Sau khi Tấm trở thành hoàng hậu: Lừa giết Tấm, giết cả những kiếp hóa thân của Tấm.

+ Nhận xét:

- Mẹ con Cám là đại diện cho tuyến ác, cái ác càng lúc càng lộ liễu, tàn nhẫn, nhiều thủ đoạn.

- Tấm là đại diện cho cái thiện. Cái thiện luôn bị cái ác chèn ép, hãm hại. Ban đầu, Tấm nhu nhược, bị động, chỉ biết trông chờ vào Bụt. Về sau, Tấm tự vươn lên, tự đấu tranh để giành hạnh phúc.

b) Suy nghĩ về cuộc đấu tranh giữa thiện và ác, tốt và xấu trong xã hội xưa và nay:

+ Trong xã hội xưa:

- Cái ác thường có thể lực mạnh, bất chấp thủ đoạn để hãm hại cái thiện.
- Cái thiện không đơn độc mà luôn được sự giúp đỡ của mọi người.
- Cái thiện phải tự trưởng thành, tự đấu tranh để giành hạnh phúc. Trong cuộc đấu tranh đó cái thiện có thể phải trải qua nhiều thử thách, nhưng kết quả cuối cùng cái thiện luôn chiến thắng cái ác, cái ác luôn bị trừng phạt.

+ Trong xã hội ngày nay:

- Cái thiện và cái ác vẫn song song tồn tại và cuộc đấu tranh giữa thiện và ác, tốt và xấu trong xã hội vẫn còn mãi như một quy luật tất yếu.
- Cái ác càng nhiều thủ đoạn, càng thâm hiểm hơn.
- Cái thiện phải xây dựng được vị trí xã hội vững chắc, lập trường vững vàng, phải đoàn kết để chống cái ác.

3. Kết bài

Liên hệ bản thân rút ra bài học:

- Cuộc đấu tranh giữa thiện và ác, tốt và xấu không chỉ tồn tại trong xã hội xưa và nay mà còn tồn tại trong bản thân mỗi người.
- Cần xây dựng nhân cách tốt đẹp để vững vàng trước những tác động xấu.
- Kiên quyết đấu tranh chống cái xấu, cái ác trong xã hội.

Bài văn mẫu 1:

Tám Cám là một câu chuyện cổ tích kinh điển của dân tộc Việt Nam. Nó mang đậm tính chất giáo dục con người. Thông qua câu chuyện cuộc đời cô Tám, câu chuyện đã đánh bật lên mâu thuẫn giữa thiện và ác trong xã hội. Tôi đã nghe bà kể từ lâu nhưng giờ đây khi có cơ hội ngồi suy nghĩ và phân tích tôi mới có thể cảm nhận được bài học đạo lý mà câu chuyện này muốn truyền đạt.

Sớm mồ côi cha mẹ, cô Tám sống trong sự ghẻ lạnh của gì ghẻ và Cám. Hằng ngày cô phải làm mọi công việc chỉ để đổi lấy đòn roi của gì và những câu mắng chửi của em. Cuộc sống cứ như thế trôi qua để lại cho cô gái hiền lành những vết thương khó có thể lành. Không ai biết về cô, không ai làm bạn cùng cô trong những đêm buồn tủi cô Tám chỉ biết khóc. Dù nổi đau nổi tiếp nổi đau, vết thương in thêm nhưng vết thương nhưng cô vẫn giữ trọn chữ hiếu cùng gì và nghĩa với đứa em cay ác. Nếu tôi được nói một câu cùng cô, tôi sẽ nói rằng Cô yếu đuối quá cô Tám à! Hạnh phúc thật sự chỉ do bản thân mình tự mang lại mà thôi, vậy tại sao cô không thử dùng dục đấu tranh cho bản thân mình?

Từ xưa đến nay, hình ảnh cô Tám đã trở thành một khuôn mẫu để đánh giá nét đẹp của người phụ nữ. Cô Tám xinh đẹp, nhân hậu, chăm chỉ và cô rất hiếu thảo. Nhưng

cô không được sống trong hạnh phúc thú mà đáng lẽ cô phải được nhận để xứng đáng với nhân cách tốt đẹp của mình.

Việc hằng ngày gì ghê và Cám luôn ngược đãi cô Tấm đã thể hiện rõ cho chúng ta thấy được mâu thuẫn xã hội đã hình thành từ rất lâu. Từ khi con người hình thành tri thức, cái thiện và cái ác đã cùng song hành trong xã hội. Không nơi nào tồn tại toàn những người tốt, và cũng sẽ chẳng thể có một xã hội với tất cả nhưng công dân xấu cả. Cái tốt cái xấu đã và đang hiện hữu trong mỗi chúng ta, thật sai lầm khi chúng ta sống mà chỉ cố gắng làm điều tốt! Người tốt thật sự là người biết tự nhìn nhận ra những sai lầm của bản thân và tránh lặp lại chúng.

Trở lại cùng câu chuyện của cô Tấm, ở đoạn kết chúng ta thấy được một kết thúc đẹp cho nhân vật chính của chúng ta nhưng ít ai nhận ra rằng để đạt được hạnh phúc đó thì cô Tấm đã phải đứng đầu tranh vô cùng vất vả. Cô chết đi và sống lại bao nhiêu lần để có được cái hạnh phúc ấy? Giả sử câu chuyện ấy kết thúc tại thời điểm cô Tấm chết, Cám làm hoàng hậu và hạnh phúc sông cùng vua và người mẹ độc ác của mình đến cuối đời thì sao? Lúc đó bạn sẽ không thể 1 lần nhìn thấy 2 tiếng "hòa bình" trong xã hội này đâu. Khi ấy những gì mà trẻ con đến trường nhận được là lòng thù hận, sự ích kỷ và đố kỵ. Hãy tưởng tượng một buổi sáng bạn bước ra đường, vô tình bạn thấy một bà cụ vấp ngã và tất cả mọi người chung quang bạn vẫn đứng đứng bước đi? Tưởng tượng rằng bạn phải đến viện bảo tàng để đọc được cuốn tiểu thuyết "Những người khốn khổ" của H. Way mà lúc này nó bị xem là tư tưởng phát-xit ??? Và thử tưởng tượng rằng một ngày nọ. . . Đền đỏ, xe cộ đậu chính tề ngay sau vạch trắng. Một va chạm xảy ra và hai thanh niên rồi rít xin lỗi nhau. Anh cảnh sát giao thông nhìn cả hai trìu mến rồi tặng mỗi người một cái nón bảo hiểm.

Sếp đứng ở cổng, dịu dàng bắt tay từng người và hỏi lương có đủ sống không làm chị lao công xúc động nấc lên từng chập. Bản tin trên đài truyền hình cho biết giá cả đang giảm trong khi mỗi người ai cũng được tăng hai bậc lương khiến mấy chị nhà bếp vỗ tay rần rần.

Ở các khu phố, người ta gõ cửa từng nhà để tặng sách giáo khoa cho trẻ. Chỉ cần một tiếng ho là xe cấp cứu chạy đến tức thời. Mưa, người dân mở cửa cho khách bộ hành trú nhờ. Tụi nhỏ thích nghịch nước khóc rấm rức vì không tìm đâu ra một đoạn đường ngập nước. Ông giám đốc công ty giải trí tức thời lên tivi hứa sẽ xây thật nhiều công viên nước miễn phí cho bọn trẻ. . .

Cái ác có thể mạnh nhưng không thể tồn tại vĩnh viễn, cái thiện có thể yếu nhưng sẽ vẫn luôn tồn tại để đấu tranh chống lại cái ác. Và như thể là một chân lý, người ở hiền thì sẽ gặp lành và kẻ gieo gió ắt cũng có ngày gặp bão.

Bài văn mẫu 2:

Truyện cổ tích là nơi người Việt xưa gửi gắm những ước mơ, khát vọng của mình trong cuộc sống. Tấm Cám là một câu chuyện hay, tiêu biểu cho cuộc đấu giữa cái

thiện với các ác trong xã hội xưa. Vấn đề đặt ra trong truyện vẫn còn nguyên giá trị hiện thực cho đến ngày nay.

Cuộc đấu tranh giữa cái thiện và cái ác trong xã hội xưa được khắc họa qua truyện Tấm Cám. Trong truyện, hoàn cảnh của cô Tấm rất đáng thương, mồ côi mẹ từ nhỏ, phải ở với mẹ con Cám, bị mẹ con Cám bóc lột cả về vật chất lẫn tinh thần. Qua đó, ta phần nào hình dung được sự độc ác, nham hiểm của mẹ con Cám. Khi cô còn ở với họ thì bị tước đoạt mọi quyền lợi mà lẽ ra cô xứng đáng được nhận với một nhân cách tốt đẹp như vậy. Sau khi cô trở thành Hoàng hậu, mẹ con họ vẫn không buông tha cho cô, luôn lừa giết cô và cả những lần hóa thân. Từ đó, ta thấy mẹ con Cám là đại diện cho cái ác, cho những điều xấu xa, thấp hèn, trái với lương tâm. Cái ác đó ngày càng lộ liễu, tàn nhẫn với nhiều thủ đoạn. Còn Tấm đại diện cho cái thiện, cho những điều tượng trưng cho chính nghĩa, lẽ phải. Cái thiện luôn bị cái ác chèn ép, bắt nạt, hãm hại. Ban đầu, Tấm nhu nhược, bị động, bị hãm hại chỉ biết khóc và trông chờ vào sự giúp đỡ của Bụt. Thế nhưng con người ta khi bị áp bức quá mức, bị dồn vào thế đường cùng, đi quá giới hạn mà lòng chịu đựng cho phép thì sẽ tự vùng lên, đấu tranh kiên quyết với cái ác để giành lại hạnh phúc cho mình.

Cuộc đấu tranh giữa cái thiện và cái ác trong xã hội xưa đã rất căng go, quyết liệt. Cái ác có thể lực mạnh, bất chấp thủ đoạn để hãm hại cái thiện. Nhưng cái thiện không đơn độc mà luôn có sự giúp đỡ của mọi người xung quanh. Cái thiện phải tự trưởng thành, tự đấu tranh để giành lại hạnh phúc. Trong cuộc đấu tranh đó, cái thiện luôn phải trải qua những gian nan, thử thách nhưng kết quả cuối cùng thì phần thắng vẫn nghiêng về cái thiện và cái ác sẽ bị trừng trị thích đáng giống như quy luật ở đời: "Ở hiền gặp lành, ác giả ác báo".

Trong xã hội hiện đại ngày nay, cuộc đấu tranh ấy vẫn không ngừng nghỉ, vẫn đầy cam go, quyết liệt. Cái thiện và cái ác vẫn song song tồn tại. Cái ác ngày càng nhiều thủ đoạn tinh vi hơn, nham hiểm hơn. Các quan chức nhà nước biến chất dựa vào quyền lực và địa vị để tham ô, ăn hối lộ, vu khống những người dám đấu tranh. Tiêu biểu như ông Nguyễn Đức Kiên_ phó chủ tịch hội đồng quản trị ngân hàng ACB đã có những hành vi thu lợi nhuận bất chính, gây rối loạn thị trường tiền tệ, ảnh hưởng nghiêm trọng đến việc thực hiện chính sách tài chính của chính phủ. Giới xã hội đen bất chấp luật pháp, dùng bạo lực và đồng tiền để thực hiện các hành vi phạm pháp, không chế người khác, chà đạp nhằm mục đích buôn bán chất cấm, phụ nữ và trẻ em, . . . Những kẻ tha hóa, biến chất, lười lao động, ăn chơi xa đọa, sẵn sàng làm ắt cứ chuyện gì trái với đạo nghĩa làm người để thỏa mãn mục đích cá nhân ích kỉ, xấu xa, bị ối của mình mà không thêm quan tâm đến hậu quả về sau. Cuộc đấu tranh trong bản thân mỗi người để chống lại thói hư tật xấu như tham lam, ích kỉ, gian lận, . . . mới là gay go nhất bởi vì trong mỗi con người luôn tồn tại hai mặt tốt và xấu.

Hậu quả do cái gây ra cho xã hội là làm chậm phát triển kinh tế, xã hội, tạo nên sự bất ổn định về chính trị và đời sống của người dân. Gây ra tâm lí hoang mang, lo sợ,

mất niềm tin trong các tầng lớp nhân dân. Ảnh hưởng nghiêm trọng đến sự phát triển chung của con người.

Nguyên nhân do luật pháp còn nhiều kẽ hở, tạo điều kiện cho các loại tội phạm, cơ quan thi hành luật pháp không phải lúc nào cũng nghiêm minh. Lòng tham lam kết hợp với sự ích kỉ, độc ác vẫn còn tồn tại trong một số bộ phận và ngay trong bản thân mỗi người. Ngoài ra, do sự phát triển của xã hội, sống đầy đủ, dư thừa, con người dần suy thoái cũng như xuống cấp về đạo đức và lối sống nên dễ xảy ra các hành vi phạm pháp. Mỗi người cần phải biết sống thiện. Nhưng sống nhu nhược, yếu đuối cũng không phải là sống tốt, trước cái ác con người phải kiên quyết đấu tranh để đòi lại những thứ đáng thuộc về mình.

Vậy trong cuộc sống, dù có thể nào đi chăng nữa thì cái thiện vẫn luôn chiến thắng cái ác. Chừng nào cái ác còn tồn tại, lương tâm đen tối của con người vẫn còn đó, cuộc đấu tranh xung đột giữa cái thiện và cái ác vẫn còn có những người bị chìm trong đau khổ. Thế nên con người cần phải cố gắng hoàn thiện bản thân mình để đến một ngày nào đó cái ác chỉ còn là trong truyện cổ tích mà thôi.

Bài văn mẫu 3:

Từ xưa đến nay, cuộc đấu tranh giữa cái thiện và cái ác, giữa người tốt với kẻ xấu vô cùng gian nan, phức tạp. Đặc biệt, cuộc đấu tranh giữa cái thiện và cái ác trong bản thân mỗi con người lại càng phức tạp, gian nan. Xong, kể cả trong xã hội xưa và nay, không phải lúc nào cái thiện cũng chiến thắng cái ác, chính vì vậy mà nhân dân xưa đã đưa những mơ ước, nguyện vọng, lý tưởng xã hội của mình thông qua chiến thắng tất yếu của cái đẹp, cái thiện vào những câu chuyện cổ tích, tiêu biểu là câu chuyện “Tấm Cám”.

Từ khi con người hình thành tri thức, cái thiện và cái ác đã luôn cùng song hành với nhau trong xã hội. Cái thiện là tất cả những gì có vai trò tích cực, có tác động thuận lợi trong đời sống của con người và toàn xã hội. Cái ác là tất cả những gì gây trở ngại và có hại cho con người và xã hội. Cái thiện và cái ác là hai mặt đối lập nhau nhưng lại là một chỉnh thể.

Bản chất mâu thuẫn và xung đột trong câu chuyện “Tấm Cám” tập trung ở hai tuyến: Tấm và mẹ con Cám. Đầu Truyện mâu thuẫn và xung đột đầu tiên được đưa ra là mâu thuẫn và xung đột trong gia đình phụ quyền. Ý nghĩa xã hội được phản ánh rõ nhất qua cuộc đấu tranh giữa cái thiện và cái ác, giữa các lực lượng đối lập trong xã hội, xuất hiện muộn hơn.

Sớm mồ côi cha mẹ, Tấm sống trong sự ghẻ lạnh của dì ghẻ và Cám. Hằng ngày, Tấm phải làm mọi công việc nhà: “phải làm việc lụng luôn canh, hết chần trâu, gánh nước, đến thái khoai, vớt bèo; đêm lại còn xay lúa mà không hết việc” chỉ để nhận lấy những trận đòn roi từ bà dì ghẻ. Còn Cám thì “được ăn trắng mặt trơn, suốt ngày

quanh quần ở nhà, không phải làm việc nặng”. Khác nhau nhưng chưa đến độ mâu thuẫn.

Sự mâu thuẫn giữa Tấm và Cám dần lộ ra khi Cám lừa chị trút hết tép vào giỏ rồi nhanh chạy về nhà để nhận cái yếm đỏ, còn Tấm thì “ngồi bung mặt khóc” vì cảm thấy bất công. Kể đến, từ sự việc con cá bóng bị mẹ con Cám bắt ăn thịt, Tấm cũng “oà lên khóc” vì thấy bị thua thiệt, đến việc đi xem hội, Tấm không được sắm sửa quần áo đẹp đã đành, đằng này bà dì ghẻ còn cản trở Tấm bằng cách “bắt cô phải nhặt xong mớ gạo thóc đã được trộn lẫn với nhau”, cô Tấm lại một lần nữa “ngồi khóc một mình”. Rồi cả việc so sánh Cám như “chuông khánh”, còn Tấm là “mảnh chĩnh vứt ngoài bờ tre”, “bữu môi” khi thấy Tấm xuất hiện ở đám hội, “ngạc nhiên và hằn học” nhìn Tấm lên kiêu về cung. Tấm sung sướng bao nhiêu thì mẹ con Cám càng uất hận bấy nhiêu. Tất cả đã phần nào thể hiện được sự mâu thuẫn giữa Tấm và mẹ con Cám, mâu thuẫn sau cao hơn mâu thuẫn trước, từ mâu thuẫn nhỏ đến mâu thuẫn gay gắt, không thể dung hoà. Và sự mâu thuẫn chỉ được giải quyết bằng sự đấu tranh giữa các mặt đối lập, không phải bằng con đường điều hoà mâu thuẫn.

Sự ganh ghét như loài sau bọ đục khoét vào sâu trong tư tưởng biến thành ngọn lửa uất hận, khiến cho lương tâm và lý trí ngày càng thối rữa, cho đến khi sự tàn ác lấn áp tất cả. Gặp được dịp may hiếm có, Tấm về nhà giỗ cha. Mẹ con Cám lập kế giết chết Tấm hòng cướp đi hạnh phúc mà cô đang có.

Trước lúc chết, mỗi lần Tấm gặp khó khăn, dẫu cho có cảm thấy bất công, bị thua thiệt hay tủi phận, thì cô đều tỏ ra yếu đuối, chỉ biết khóc và nhờ vào sự phù trợ của ông Bụt. Bụt hiện ra, đền bù những thua thiệt, mát mát của Tấm và thường là sự đền bù to lớn, tốt đẹp hơn. Ở phương diện ý nghĩa xã hội, sự giúp đỡ của Bụt thể hiện tình cảm, thái độ của tác giả dân gian, tức đa số nhân dân lao động đối với Tấm, cũng như đối với những người hiền lành, nghèo khổ và có phẩm chất tốt đẹp như Tấm. Mặt khác, có thể nói Bụt đóng vai trò tạo thêm sức mạnh cho Tấm để đi đến thắng lợi. Nhưng ông Bụt giúp Tấm được bao nhiêu thì lại bị cướp đi hết bấy nhiêu và cuối cùng cướp luôn cả mạng sống của Tấm mà ông Bụt cũng bó tay, bất lực. Có lẽ cô quá yếu đuối, yếu đuối đến mức không giữ nổi hạnh phúc của mình, để cho người khác cướp mất. Nếu không muốn nói đó là sự nhu nhược ko dám nói lên tiếng nói cho riêng mình, một hiện tượng không những phổ biến trong xã hội phong kiến xưa mà cả trong xã hội hiện nay.

Trong cuộc sống, hạnh phúc thực sự chỉ có thể do bản thân mình tự đấu tranh tranh mà có, bởi ai ai cũng muốn hưởng hạnh phúc, mà cái hạnh phúc ấy thì lại quá ít ỏi để có thể chia sẻ. Vậy tại sao cô không thể đứng dậy đấu tranh cho bản thân mình. Vì thế cho nên, ở giai đoạn hậu thân, Tấm phải tự mình đảm nhiệm phần việc mà ông Bụt đã không giúp và không thể giúp. Khi còn sống, Tấm hiền dịu, ngây thơ, nhân hậu bao nhiêu thì sau khi chết cô lại đáo đẽ và quyết liệt bấy nhiêu (tiếng chim vàng

anh, tiếng kêu của khung cửi và hành động trả thù mẹ con Cám cuối cùng chúng tỏ điều này).

Phần mẹ con Cám, cái giá của việc cướp đi một sinh mạng là rất nặng nề, nặng đến mức... thậm chí có thể huỷ hoại chính mình. Một khi đã giết người vì lợi ích cá nhân mình, bọn họ đã tự đeo cho mình cái mặt nạ của quỷ dữ không bao có thể tháo bỏ, huống chi họ không những giết Tấm 1 lần, mà là nhiều lần chỉ nhằm bảo vệ cái hạnh phúc giả tạo mà họ đã cướp mất từ tay Tấm. Chính vì vậy họ phải gánh lấy cái giá nặng nề của kẻ giết người. Những kẻ thủ ác đã gặp báo ứng.

Bất kể nơi nào cái thiện tồn tại thì ở đó mầm móng cái ác luôn rình rập. Chúng luôn tác động, bài trừ, gạt bỏ nhau nhưng lại là tiền đề tồn tại cho nhau. Không nơi nào tồn tại toàn những người tốt, và cũng sẽ chẳng có một xã hội với tất cả những công dân xấu cả. Cái tốt cái xấu đã và đang hiện hữu trong mỗi chúng ta, thật sai lầm khi chúng ta sống mà chỉ cố gắng làm điều tốt! Người tốt thật sự là người biết tự nhìn nhận ra những sai lầm của bản thân và tránh lặp lại chúng. Hơn nữa, không có quan niệm thiện, ác nào là vĩnh viễn đối với mọi thời đại, đúng với mọi giai cấp, mọi hoàn cảnh cụ thể.

Thử đặt trường hợp ngược lại, nếu mẹ con Cám là đại diện cho cái ác lại được sống hạnh phúc cùng nhà vua đến cuối đời thì sao? Lúc ấy bốn chữ “công bằng” và “hoà bình” là đều không thể có được trong xã hội này. Khi ấy trẻ con đến trường, cái mà chúng học được chỉ là lòng thù hận, sự ích kỷ và đố kỵ. Thử tưởng tượng một ngày nọ bạn bước ra đường, vô tình bạn thấy một bà cô vấp ngã và tất cả mọi người chung quanh bạn vẫn đứng đưng bước đi. Tưởng tượng sẽ ra sao khi bạn phải đến viện bảo tàng để đọc được cuốn tiểu thuyết "Những người khốn khổ" của H. Way mà lúc này nó bị xem là tư tưởng phát-xit. Sẽ ra sao khi mà khắp nơi đều có trộm cướp, lừa gạt và những điều đó bị mọi người lờ đi, thờ ơ không đếm xỉa. Trái Đất này sẽ trở thành nơi lạnh nhất trong vũ trụ, vì bởi lẽ “nơi lạnh lẽo nhất không phải là Bắc Cực mà là nơi sự lạnh nhạt bao trùm”.

Và hãy thử tưởng tượng xã hội sẽ ra sao khi mà ở đó chỉ toàn là người tốt? Một ngày nọ, trên đường phố, chủ các chiếc xe đều nhường nhau chạy trước. Một chủ tiệm vàng trông thấy một người lao công đang thu gom rác cực khổ, liền tặng cho ông ta mấy chỉ vàng. Ông chủ các công ty đứng ở cổng hỏi thăm từng nhân viên rồi tặng vài tháng lương cho những người có hoàng cảnh hơi túng thiếu. Ở các khu phố, người ta đến gọi cửa từng nhà tặng sách giáo khoa trong khi trên Tivi đang đưa tin sách đang lên giá.

Liệu những sự giúp đỡ ấy có thật sự cần thiết không? Người xưa có câu: “Có gian nan mới thử sức người”. Những sự giúp đỡ không đúng lúc ấy không những không giúp ích gì nhiều mà ngược lại còn tập cho họ thói ỷ lại vào người khác, không tự cố gắng. Một xã hội như vậy sẽ ngày một lạc hậu, không thể tiến bộ, phát triển được. Cái ác là cái đáng ghê tởm cần gạt ra khỏi đời sống cá nhân và xã hội. Tuy nhiên cái

ác không phải là cái đối lập tuyệt đối của cái thiện. Chúng có sự thống nhất giữa các mặt đối lập.

Ranh giới thiện ác chỉ cách nhau một sợi chỉ nhỏ. Trong học tập của học sinh, cuộc đấu tranh chống những biểu hiện của cái xấu cái ác như: lười biếng, dối trá và gian lận, ... cũng rất khó khăn, phức tạp. Chính vì vậy, ngay từ khi còn ngồi trên ghế nhà trường, chúng ta cần phải chăm lo rèn luyện đạo đức, có ý thức quan tâm đến những người xung quanh, đấu tranh chôn giại cái ác. Không ngừng học tập để nâng cao trình độ văn hoá, tiếp thu khoa học và công nghệ hiện đại nâng cao về nhận thức, về chính trị xã hội. Tích cực lao động cần cù sáng tạo. Sẵn sàng tham gia vào sự nghiệp bảo vệ tổ quốc.

Qua câu chuyện “Tấm Cám”, ta thấy được cuộc đấu tranh giữa cái thiện và cái ác, giữa người tốt và kẻ xấu trong xã hội xưa và nay, cái ác có thể mạnh nhưng không thể tồn tại vĩnh viễn, cái thiện có thể yếu nhưng vẫn luôn tồn tại để đấu tranh chống lại cái ác. Và như thể là một chân lý, người ở hiền thì sẽ gặp lành và kẻ gieo gió ắt cũng có ngày gặp bão.

Bài văn mẫu 4:

Trong truyền thống đạo đức của dân tộc ta, cái thiện luôn được trân trọng, đề cao. Đó là "mặt trời chân lý" để mỗi hành động, việc làm của con người hướng tới. Ngược lại, cái Ác luôn được lên án, ghét bỏ kết tội. Trong cuộc chiến giữa cái Thiện và cái Ác, dân gian luôn để cái thiện chiến thắng vẻ vang, đó là ước mơ cũng là sự thật ở đời. Câu chuyện cổ tích Tấm Cám sớm đã được lưu truyền rộng rãi và có sức sống bền bỉ phần lớn vì đã phản ánh được sự chiến thắng của cái Thiện đối với cái Ác đúng như quan niệm của nhân dân: Một chiến thắng đi từ những phản ứng yếu ớt đến mạnh mẽ, từ bị động chịu áp lực đến chủ động phản kháng.

Như ta đã biết, truyện cổ tích ra đời và phát triển khi xã hội đã phân chia giai cấp. Truyện cổ tích phản ánh cuộc đấu tranh giai cấp ấy. Yếu tố kì ảo được sử dụng để hỗ trợ cho cái Thiện, giúp cái Thiện chiến thắng.

Trong truyện cổ tích Tấm Cám, hai tuyến nhân vật Thiện - Ác phân ra rất rõ rệt. Cái Ác tiêu biểu là dì ghẻ và Cám, đây là hai nhân vật luôn có những hành động áp bức, bóc lột đối với nhân vật khác đồng thời chúng có những âm mưu thâm độc, những hành động độc ác mất hết tính người. Nhân vật Tấm lại đại diện cho cái Thiện, cô đẹp người đẹp nét nhưng phải chịu số phận hẩm hiu bất hạnh: mẹ mất sớm, bố nhu nhược, bị dì ghẻ và cô em cùng cha khác mẹ hiếp đáp.

Khi xã hội đã phân chia giai cấp, trong quan niệm của dân gian, cái Thiện đồng nghĩa với cái Đẹp, chúng luôn bị chà đạp, ghen ghét. Hơn thế cái Thiện, cái Đẹp còn là những điều thuộc về nhân dân lao động - giai cấp bị áp bức trong xã hội. Ngược lại, cái Ác cũng là cái Xấu, ban đầu chúng rất mạnh, có khả năng áp bức bóc lột cái Thiện, cái Đẹp. Chúng thuộc về giai cấp trên, giai cấp bóc lột trong xã hội.

Cái Thiện bị áp bức như thế nào?

Bao giờ bánh đúc có xương

Thì bà dì ghẻ mới thương con chồng.

Nó thật đúng với trường hợp của mối quan hệ của bà dì ghẻ và Tấm. Phận con chồng, Tấm phải quần quật làm việc nhà từ sớm đến tối, không chút ngơi nghỉ, trong khi đó, Cám con đẻ của dì ghẻ nhõn nhõn rong chơi, biếng nhác. Tấm bị nhiecc móc chửi bới, Cám được cưng nhiều dung túng. Sự bất công ấy được cụ thể trong tình huống hai chị em Tấm Cám đi bắt tép. Cám ham chơi, lười biếng nhưng nhờ xảo trá quỷ quyệt lại được phần thưởng. Chưa hết, mẹ con Cám còn luôn âm mưu triệt mọi nguồn vui sống, mọi mối giao lưu của cám đối với cuộc đời, cho dù đó là con cá bống !Sau đó, chúng ngăn cản Tấm đi dự dạ hội bằng mọi chớ ngại cũng chỉ vì độc ác, ích kỉ.

Tấm, trước mọi hành hạ áp bức của mẹ con Cám. cô chẳng biết làm gì ngoài việc ôm mặt khóc. Cô nhẫn nhục nơi xó bếp chính nhà mình. Bị cướp mất cá. Khóc. Bị giết cá bống. Khóc. Không được đi dạ hội. Khóc. Không có quần áo đẹp. Khóc,

Rõ ràng, ban đầu cái Thiện luôn tỏ một vẻ nhẫn nhục đến nhu nhược. Tuy nhiên, nhìn ở một góc độ nào đó, ta thấy được quan niệm "dĩ hòa vi quý" của dân gian. Không ai muốn ân oán chất chồng, chịu thiệt một phần để mong bình yên một thuở. Nhưng cây muốn lặng mà gió chẳng dừng. Vậy đến một ngưỡng nào đó, cái Thiện sẽ vùng lên chống trả.

Ấy chính là cái Ác tàn nhẫn muốn độc chiếm sự sống, âm mưu sát hại cái Thiện. Cái thiện muốn sinh tồn phải chống trả. Và rất phù hợp với bản chất hiền hòa của cái Thiện, sự phản kháng đi từ yếu đến mạnh, từ bị động đến chủ động để rồi giành chiến thắng vẻ vang.

Mụ dì ghẻ và đứa con đẻ ác nghiệt không chiếm được ngôi vị hoàng hậu thì âm mưu giết Tấm. Bốn lần chúng ra tay thì bốn lần đều thất bại: chặt cây cau, giết chim vành anh, chặt cây xoan đào, đốt khung cửi. Sau mỗi lần bị hại, Tấm không khóc nức nở nhịn nhục. Bị bức hại nàng hóa thân trở về lần đầu nàng chỉ nhắc nhở:

Phơi áo chồng tao thì phơi bằng sào

Chớ phơi bờ rào rách áo chồng tao.

Đây chỉ là tiếng nói của một linh hồn còn vương vấn dân gian. Cụ thể là nhớ nghĩa cũ duyên xưa trở về thăm lại (chồng). Dù biết mình bị giết hại, Tấm không hề oán than, thù hận mẹ con Cám.

Đến lần bị giết hại thứ hai sự tình đã khác. Tấm không nhắc nhở Cám nữa mà lặng lẽ giành lại hạnh phúc của mình. Nàng hóa thân thành cây xoan đào, ngày ngày che mát cho vua, ở bên chồng về tình nghĩa cũ. Rõ ràng là ở đây có một sự thay đổi về

thái độ. Tấm đã ý thức sâu sắc về sự mất mát của mình, nàng chủ động tìm lại nó. Tiến thêm một bước nữa, cô còn chủ động tìm đến kẻ thù răn đe:

Kèo cà kẻo kẹt

Lấy tranh chồng chị, chị khoét mắt ra.

Tư thế của Tấm bây giờ đã khác trước. Lần trước nàng xác định quan hệ ngang bằng với Cám "tao - mày"; giờ đây nàng coi mình là người trên xưng "chị". Không chỉ hiểu về nỗi mất mát nàng còn thấm thía căn nguyên của nỗi đau đời mình. Nàng biết mình bị "tranh chồng" và sự đe dọa của Tấm thật quyết liệt "khoét mắt ra".

Lần hóa thân cuối cùng của Tấm đã quyết tâm vùng dậy làm chủ cuộc đời, làm chủ hạnh phúc của mình. Quả thị thơm lừng như vẻ đẹp nơi cô Tấm ngát hương. Nàng trở về con người để chủ động tận hưởng hương thơm và mật ngọt cuộc sống - thứ mà nàng đáng được hưởng và thật sự đã và đang được hưởng. Đây là một kết thúc có hậu, là khúc khải hoàn viên mãn của cái Thiện trong cuộc đời này.

Sự trở về của cô Tấm trong ngôi vị hoàng hậu, sự chiến thắng trọn vẹn của cái Thiện đã chứng minh cho quy luật "Ác giả ác báo", "Ở hiền gặp lành". Song cái Thiện đã trải qua bao áp bức, bất công, muốn có kết quả tốt đẹp cuối cùng cái Thiện không thể mãi nhu nhược, nhún mình. Nó phải chủ động đứng dậy giành lại quyền sống quyền hạnh phúc.

Ra đời từ thuở xa xưa trong lịch sử dân tộc, cho đến ngày nay và sẽ mãi mãi mai sau, câu chuyện Tấm Cám được người Việt giữ gìn, truyền lại cho nhau như người xưa giữ lửa và truyền lửa qua mỗi nếp nhà. Ấy là ngọn lửa cho truyền thống dân tộc, truyền thống yêu cái thiện ghét cái Ác. Quan trọng hơn đó là truyền thống đấu tranh với cái Ác để chiến thắng vẻ vang.

Bài văn mẫu 5

Tấm Cám là một truyện cổ tích thần kì có nhiều tình tiết bi thảm, éo le dữ dội phản ánh cuộc đời đấu tranh khốc liệt giữa cái thiện và cái ác, giữa người tốt và kẻ xấu trong cuộc đời.

Phần đầu của truyện rất gần gũi với cuộc sống đời thường: bi kịch đầy nước mắt và tiếng thờ dài của những đứa trẻ mồ côi ở với mẹ dì ghẻ tham lam, ác độc và đứa em cùng bố khác mẹ có tính ghen ghét. Tấm phải làm quần quật, đầu tắt mặt tối, ăn đói mặc rách, còn Cám thì được ăn trắng mặc trơn, không phải mó tay động chân tới bất cứ công việc nào. Chỉ cần giành được ái yếm đỏ mà Cám đã đánh lừa chị để trút sạch tét trong giỏ chị. Mẹ con mẹ dì ghẻ đã âm mưu, thủ đoạn bắt giết con bồng là một hành động cực kì nhẫn tâm và độc ác nhằm tước đoạt niềm vui nhỏ nhoi, bình dị của Tấm, đẩy Tấm vào con đường đau khổ, cô đơn. Cái kẻ trợn đấu thóc lẫn đấu

gạo bắt Tấm ngồi nhặt, không cho tấm đi hội đã cho thấy cái thói ghét ghen, lòng dạ đen tối, tâm lí sống nhỏ nhen của mẹ dì ghẻ - một mẹ đàn bà mất hết cả tình người. Nếu Tấm có được đi hội thì cô cũng không thể đi được khi chỉ có váy áo rách rưới mặc trên người.

"Mấy đời dì ghẻ lại thương con chồng!" cảnh mẹ con mẹ dì ghẻ đối xử độc ác, tàn nhẫn với Tấm là chuyện nhan nhản trong cuộc đời xưa nay, mỗi người trong chúng ta đã từng nghe thấy và từng biết. Cái ác và bộ mặt của những kẻ như mẹ dì ghẻ trong truyện "Tấm Cám", trong xã hội làm cho bất cứ ai cũng phải ghê sợ và khinh bỉ.

Sự xuất hiện nhiều lần của nhân vật Bụt đã là cho nước mắt của Tấm ngừng chảy, voi bớt tiếng thở dài. Bụt đã bày cho Tấm cách nuôi bống, gọi bống để có niềm vui, được sống trong "tình bạn". Bụt đã bày cho Tấm cách gọi đàn chim sẻ bay đến nhặt thóc giúp Tấm. Bụt đã bày cho tấm cách chôn xương bống vào chân giường để sau này có áo quần lụa mới bảy mới ba, có dây thắt lưng lụa thiên lý, có nón quai thao, có giày thêu và ngựa tía để đi hội. Tiếng nói của Bụt mới chan chứa yêu thương, mới nhiệm mầu biết bao! Nhờ Bụt mà Tấm trở nên xinh đẹp, mới được đi hội. Nhờ Bụt mà Tấm được trở thành hoàng hậu, được sống trong cuộc đời vinh hoa, phú quý.

Bụt trong cổ tích "Tấm Cám" là hiện thân của niềm mơ ước của nhân dân lao động về sự đổi đời, về hạnh phúc. Những gì không thể xảy ra trong cuộc đời thì chỉ có thể ở trong mơ ước. Mơ ước ấy đã thể hiện triết lí về niềm tin "ở hiền gặp lành" của nhân dân ta. Cuộc đời nhiều đắng cay, đen tối, bị cái ác bủa vây, vùi dập, cuộc đời nhiều máu và nước mắt, nên nhân dân mới mơ ước được đổi đời.

Truyện cổ tích "Tấm Cám" đẹp về một giấc mơ đổi đời làm cho mỗi chúng ta xúc động:

"Ở hiền thì lại gặp hiền

Người hay thì gặp người tiên độ trì

Mang theo truyện cổ tôi đi

Nghe trông cuộc sống thắm thì tiếng xưa".

(Truyện cổ tích nước mình - Lâm Thị Mỹ Dạ)

Phần hai của truyện cổ tích "Tấm Cám" phản ánh cuộc đấu tranh giữa cái thiện và cái ác diễn ra không ngừng, càng về sau càng trở nên dữ dội, khốc liệt. Mẹ con mẹ

đi ghê tìm đủ mọi mưu mô, thủ đoạn tàn ác, dã man để tiêu diệt Tấm đến cùng, quyết giành cho được vinh hoa, phú quý.

Hoàng hậu Tấm về quê giỗ cha. Tấm trèo cau hái quả để cúng cha. Mụ dì ghẻ đã cầm dao dẫn gốc cau, Tấm ngã lộn cổ xuống ao chết. Mụ dì ghẻ đưa Cám vào cung lấy vua thay Tấm. Tấm hóa thành chim vàng anh đem lại niềm vui cho vua. Vàng anh hay hồn Tấm cất tiếng oan: "Giặt áo chồng tao thì giặt cho sạch / Giặt mà không sạch, tao rạch mặt ra".

Chim vàng anh bị Cám bắt giết thịt. Lông chim vàng anh hóa ra hai cây xoan đào rợp bóng rất đẹp. vua sai lính hầu mắc võng vào hai cây xoan đào nằm nghỉ hóng mát. Cám sai thợ chặt cây xoan đào đóng khung cửi. Cám vừa ngồi vào khung cửi đó thì nghe khung cửi nguyện rủa: "Cót ca cốt kết / Lấy tranh chồng chị / Chị khoét mắt ra!".

Cám đốt khung cửi, đem tro đi đổ. Từ đống tro lại mọc lên cây thị xanh tốt. Thị ra hoa, kết trái. Chỉ có một quả thị trên cành, tỏa mùi thơm ngào ngạt. Thị đã rụng vào bị bà lão hàng nước... Cô Tấm tái sinh. Cô Tấm xinh đẹp từ trong quả thị bước ra, trở lại với cuộc đời. Nhà vua chỉ nhìn qua miếng trầu tằm cánh phượng mà nhận ra Tấm, người vợ xinh đẹp, yêu thương của mình.

Sau khi bị giết, Tấm không ngừng tái sinh, phục sinh nhưng đã bị Cám tìm đủ mọi cách tàn sát, hủy diệt. Chim vàng anh bị Cám giết thịt. Cây xoan đào bị Cám đốn. Khung cửi bị Cám đốt. Cây thị mọc lên tươi tốt. Thị kết trái. Tấm được phục sinh rồi được gặp lại nhà vua. Đó là những kiếp luân hồi của Tấm. Đó là sức sống mạnh mẽ, bất diệt của Tấm. Tấm bị sát hại, nhưng hồn Tấm vẫn căm giận kết án kẻ độc ác đã giết chết mình.

Quá trình biến hóa của Tấm trong phần hai truyện cổ tích "Tấm Cám" đã thể hiện sức chiến đấu kiên cường bất khuất, sức sống mạnh mẽ bất diệt của nhân dân lao động, của cái thiện trước cái ác, trước mọi thế lực đen tối và tàn bạo, trước mọi âm mưu quỷ quyệt. Cho dù bị giết chết, bị xé xác, bị phanh thây, cho dù bị đốt xác thì Tấm vẫn bất diệt!

Phần cuối của truyện là kết cục đáng đời của hai mẹ con người đàn bà tham lam, độc ác và quỷ quyệt. Cám chui xuống hố sâu, bị giới nước sôi mà chết. Mụ dì ghẻ thấy Cám chết rồi cũng lăn đùng ra chết. Hành động trả thù của Tấm và cái chết của hai mẹ con Cám đã thể hiện cuộc đấu tranh đẫm máu giữa cái thiện và cái ác, giữa

người tốt và kẻ xấu trong cuộc đời xưa, nay. Đó là mơ ước của những con người bị áp bức, bị vùi dập. Và đó cũng là triết lí, là niềm tin của nhân dân: "Ác giả ác báo".

Trên con đường đi tìm chân lí, tìm ấm no hạnh phúc, những truyện cổ tích thần kì như truyện "Tám Cám" mãi mãi là bài ca về những mơ ước đẹp, giàu nhân bản cho ta niềm vui, niềm tin và sức mạnh trừng phạt cái ác, chiến thắng cái ác.